

Kovács Gábor, nagypapa

A biztosítás bár gyakran nyűgnek tűnik (akár csak a reggeli fogmosás), mégis az egyetlen módja annak, hogy megvédjük családjunk anyagi jólétét.

Gábor vagyok, a 70 évemmel a család legidősebb tagja. A nagyszüleim által épített két szobás házban élek (a régi, jól bevált paraszti építkezési technológia újra kezd divatba jönni), közel a fiamékhoz Keszthelyen. Néhány éve volt egy stroke, nehezen mozgok. A családom mindenben segít, sokat beszélünk telefonon, főleg Jánoskával. De nem tudnak munka mellett folyamatosan nekem is segíteni, ezért Irénke gondoz már 3 éve. Olyan ő nekem, mint egy rigolyák nélküli feleség: rendben tartja a házat, főz rám, segít ebédelni, sétálni megyünk, még arra is ügyel, hogy közösségbe járjak, 3 éve vagyok tagja a nyugdíjas kórusnak. Már a fél országban felléptünk, Irén mindent megold, még a kerekesszékekkel is tudok fellépésekre járni! Egyetlen dolog „szent” az életemben: minden vasárnap Lajoséknál ebédelek, így legalább látom is őket, nem csak hallom, bár a videó telefont is szoktuk már használni.

Az egyetlen szenvedélyem a pipázás. Nyilván már rég nem dohányzom semmilyen formában, de a pipakultúra az életem része. Gyűjtöm a különleges, egyedi pipákat és pipakellékeket. Jártam már Bolíviában, Franciaországban és a Távol-Keleten is, bár manapság leginkább online aukciókon vásárolok. Az egyik szoba a házban tulajdonképpen egy magán pipakiállítás, amit már időszakosan több hazai és egy francia galéria is kiállított!

Mindenre van biztosításom, hiszem azt, hogy „a biztosítás bár gyakran nyűgnek tűnik (akár csak a reggeli fogmosás), de tapasztalataim alapján az egyetlen módja annak, hogy megvédjük családunk anyagi jólétét.” Ennek köszönhetem viszonylagos anyagi biztonságomat.

Ezt kiegészíti a végrendeletem is, amit 5 éve írtam, de akkor még nem volt Irénke. Szeretném őt is támogatni a halálom után is, de a végrendelethez már nem szívesen nyúlnék, inkább valami más megoldás érdekelne.

Havonta 420.000 Ft bevétellel gazdálkodom, illetve évente egyszer kapok földhaszonjáradékot, 2,5M Ft-ot.

A biztosításaim nagy részét több, mint 10 éve kötöttem, van egy életbiztosításom is, és érdekel, hogy ezek felelnek-e meg még mindig legjobban az igényeimnek.

Dr. Baráth Ágnes, édesanya

Imádom a munkám, de meg kellett
találnom azt a valamit, ami igazán
kikapcsol, regenerál.

20 éve dolgozom cégjogászként, 45 éves vagyok, Jánoska még az egyetem alatt született... Dr. Baráth Ágnes, Ági vagyok egyébként. Aki jártas ebben a világban az tudja, mekkora munkabírást és felelősséget kíván ez az állás. Imádom a munkám, de meg kellett találnom azt a valamit, ami igazán kikapcsol, regenerál. Próbáltam már az ejtőernyőzést, vadvízi evezést, sziklamászást is, de végül a mélytengeri búvárkodás mellett döntöttem. Több, mint 5 éve minden évben legalább 2x megyek merülni. Emellett megmaradt a sziklamászás is, havonta igyekszem eljutni egy újabb meghódítandó helyre.

Mivel az agglomerációban, Esztergomban élünk, napi szinten ingázom a munkahelyemre cégautóval. A munkahelyem ezen felül közép kategóriájú magánorvosi ellátást biztosít számomra, illetve a magánnyugdíj pénztáram összegének a felét is a cég finanszírozza már 5 éve.

Mikor a kisebbik fiam is megszületett 17 éve, kötöttem egy 20 évre szóló, befektetési egységekkel egybekötött életbiztosítást, amelynek a két gyerek a kedvezményezettje, és várhatóan 8M Ft körüli összeget kapnak majd lejáratkor. Jól jön ez majd a hiteltörlesztéshez, meg a tandíjra is!

A fizetésem jelenleg bruttó 866 667 Ft. Tisztában vagyok azzal, hogy a családjunk életszínvonalát, a gyerekek jövőjének biztosítását csak együtt, kettőnk bevételeiből tudjuk finanszírozni, de egyre gyakrabban gondolok arra, mi lesz, ha történik velem valami.

Hogyan tudnám biztosítani a gyerekek jövőjét egy váratlan baleset, vagy a halálom után is? Nem szeretnék a hobbimról semmiképpen lemondani. Ha nem szaladok ennyire előre, miből fizetjük majd Dávid első éves tandíját, ha felveszik az orvosira?

Apolló

A család kedvence vagyok, egy 4 éves csau-csau, de az „igazi” gazdám Apa. Sehová nem megy nélkülem. A gazdám először csak családi kedvencet keresett, de a találkozásunk pillanatában eldőlt, hogy mi egymást választjuk. Aztán kiderült, milyen nemes pedigrem van, így fedező állat is maradtam (huhh). Évente néhány nemzetközi kiállításon is megjelenünk, már csak a hírnév miatt is, így néhány alom kölykőm van már a nagyvilágban.

Kovács Lajos, édesapa

A kft-m jelenleg 3 alkalmazottat foglalkoztat és 130 vállalkozó könyveléséért felel.

Bizalmatlan vagyok az állammal kapcsolatban és kicsit kiégett a munkában, ezért sokat hangoztatom azt, hogy „maximum 10 év és nyugdíjba megyek”.

Lajos vagyok, 45 éves könyvelő. Pályafutásomat a 2000-es évek elején kezdtem a város legismertebb könyvelő irodájában a Kontír Kft-nél. A Kft 2006-ban egy öröklési vita miatt nem tudott tovább működni, mivel az örökösök a számviteltől eltérő pályán dolgoztak és egyikük sem volt vállalkozó típus. Vettem a bátorságot és kiváltottam az egyéni vállalkozói igazolványt majd saját könyvelőirodát nyitottam. A korábbi jó kapcsolatoknak hála vállalkozásom meredeken ívelt felfelé az elkövetkező két évtizedben. A kft-m jelenleg 3 alkalmazottat foglalkoztat és 130 vállalkozó könyveléséért felel. Bizalmatlan vagyok az állammal kapcsolatban és kicsit kiégett a munkában, ezért sokat hangoztatom azt, hogy „maximum 10 év és nyugdíjba megyek”.

A gyerekek miatt a város kertvárosi részébe költöztünk egy családi házba 15 éve, ezért minden nap autóval közlekedek. Bár könyvelőként precíz vagyok, a saját pénzügyeimet a háttérbe sorolom. Gyakran bosszankodtam az elmúlt években azon, hogy az autó biztosítás díját megint megemelték, és a biztosítást már nem tudtam időben lecserélni. Elegem van a biztosítókból, mivel azok szerintem csak a pénzemet használják!

A nyáron egy olyan nyaralást tervezünk a párommal, ami nekünk egy új élményt adhat. Búvárkodni fogunk Egyiptomban! Ettől kicsit tartok, hiszen bármilyen baj beüthet és cápák is lehetnek majd a közelben...

A családuk stabil anyagi helyzetét és a gyerekeik támogatását csak a párommal közösen tudjuk megteremteni, ezért nagy csapás lenne a családuk számára az, ha a jövedelmem kiesne. Jelenleg havi bruttó 450 ezer forintra vagyok bejelentve a cégembe ügyvezetőként és általában 3 millió Ft-ot veszek ki osztalékként minden évben. A többi nyereséget bent szoktam hagyni a cégben és fejleszték belőle.

Bár rendszeresen sportolok és ez látszik is rajtam, sajnos két éve 1-es típusú diabéteszsel diagnosztizáltak. A családom előtt igyekszem azt mutatni, hogy figyelek az életmódomra. Közben többször azon kapom magam, hogy az irodában a hűtő ajtaját rendszeresen nyitogatom.

Élénk társasági életet élek és nagyon odafigyelek másokra.

Van egy lakás a nevemen, amit bérbe adok. Az albérlőim felé nagyon korrekt vagyok, de a múltkor kicsit felhúztak azzal, hogy egy ablakpárkányon tartott virágcserep a viharban egy ott parkoló autó szélvédőjére esett. A kárt nekem kellett kifizetni, mivel az én ablakomból esett ki a cserep. Ez annyira felbosszantott, hogy úgy döntött felkeresem a város egyik biztosítási ügynökét.

Kovács Hedvig

Én orvos akarok lenni.

Hedvig vagyok, egy tipikus lázadó tinédzser, aki ennek ellenére kitűnő tanuló. Veszélyérzetem nem igazán van, ami rendszeresen megmutatkozott az elmúlt években abban, hogy rendszeresen a baleseti osztály vendége voltam. Hol fáról estem le, hol a trambulin okozott sérülést. Legújabb szenvedélyem a mountain bike, amivel az erdőt járom és idén nyáron ki fogom próbálni a hegyi kerékpárt is. Azon fiatalok közé tartozom, akik pontosan tudják már, hogy mivel szeretnének foglalkozni. Én orvos akarok lenni. Ez több millió forintba fog kerülni a szüleimnek, ezért ha bármi történne velük, akkor az álmom veszélybe is kerülhetne.

Kovács János

A tanulás kevésbé érdekel. Tinédzserként inkább a szomszéd bácsival barkácsoltam, vagy a zongoráján játszottam a szabadidőmben.

János vagyok, és most kezdem az önálló életem. Amióta az agglomerációba költöztünk közel a természethez, mintha kicseréltek volna. Korábban egy visszahúzódó gyerek voltam, de a környezetváltozásnak köszönhetően rengeteg baráttra tettem szert. Imádom a természetet és a zenét. A tanulás kevésbé érdekel. Tinédzserként inkább a szomszéd bácsival barkácsoltam, vagy a zongoráján játszottam a szabadidőmben. A zongora a mai napig a szenvedélyem és a legbecsesebb tárgyam. A barkácsolás pedig a megélhetésem lett. Az érdeklődésem miatt asztalosnak tanultam és az elmúlt 5 évben a helyi asztalosműhelyben dolgoztam. A fizetésem nem rossz, nettó 400 ezer Ft havonta és borítékba is kapok az óráktól függően 100-150 ezer Ft-ot. A munkám mellett elkezdtem maszek munkákat vállalni, ami nagyon jól megy és egyre több a megrendelés. Ezért úgy döntöttem, hogy egyéni vállalkozóként fogom folytatni az asztalos munkát. Tehát most állok a saját lábamra!

A család segítségével most egy saját házba költözhetek. A vásárláshoz hitelt is fel kell vennem, ezért a munkahelyemen még nem mondtam fel. A családi ház, amit kinéztem, rendelkezik egy nagyobb műhellyel. Ez tökéletes választásnak tűnik, hiszen akkor a vállalkozás is itt működhet. Az ingatlant majd fel kell újítanom és különböző gépeket is be kell majd szereznem, ami több millió forintba fog kerülni. Ezért úgy döntöttünk, hogy a minimális önerőt fogom bemutatni a vásárláshoz. A nagypapám abban akar most támogatni, hogy felajánlotta a saját házát pótfedezetnek az ingatlanvásárláshoz, illetve ha megcsúszom a számításokkal, valamennyivel ki tud segíteni, hogy meglegyen az önerőm. Ez hatalmas előny és segítség a számomra. Ennek természetesen nagyon örülök, de aggódom a felelősség miatt is, hiszen, ha velem vagy a papa házával történik valami, akkor komoly pénzügyi problémát okozhatok a családnak a jövőben.